

**ความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณ
รอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ.2554 ตามหลักธรรมาภิบาลของผู้ประกอบการค้า
ในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร**

สิทธิเดช อ่องเภา* บัณฑิตา อินสมบัติ**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาล ของผู้ประกอบการค้า ในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการค้าที่ทำการค้าในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร จำนวน 125 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.81 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-test) และการทดสอบเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ประกอบการค้า มีความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ผู้ประกอบการที่มี เพศ ระดับการศึกษา ลักษณะร้านจำหน่ายสินค้าแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาลไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ประกอบการค้าที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาล แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความคิดเห็น, การจำหน่ายสินค้า, เทศบาลเมือง, หลักธรรมาภิบาล

* นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐแนวใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2558,
E-mail: ongpao_mod@hotmail.com

** อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

**The Opinion on Using Bang MunNak's Regulations for Selling Around the Market in
Bang Mun Nak Municipality, 2011, According to Good Governance in Bang Mun Nak
Municipality, Bang Mun Nak District, Phichit Province**

Sittidech Ongpao* Bantita Insombat**

Abstract

The purposes of this research were to study and compare the opinion of entrepreneur using Bang Mun Nak's Regulations for selling around the market in Bang Mun Nak municipality, 2011, according to good governance in Bang Mun Nak municipality, Bang Mun Nak District, Phichit Province as distinguished by sex, age, education and type of shop. The samples were 125 entrepreneur sin Bang Mun Nak municipality, Bang Mun Nak District, Phichit Province. The research tool was a 5-point rating scale questionnaire with a reliability coefficient of 0.81. The data were analyzed in terms of mean, standard deviation, independent sample t-test and F-test.

The research found as follows:

Entrepreneurs' opinions of using Bang Mun Nak's Regulations for selling around the market in Bang Mun Nak municipality, 2011, according to good governance in Bang Mun Nak municipality, Bang Mun Nak District, Phichit Province as a whole were at a high level. Entrepreneurs as distinguished by sex, education and type of shop showed no different opinions on using Bang Mun Nak's Regulations for selling around the market in Bang Mun Nak municipality, 2011, according to good governance in Bang Mun Nak municipality, Bang Mun Nak District, Phichit Province. Entrepreneurs as distinguished by age had different opinions on using Bang Mun Nak's Regulations for selling around the market in Bang Mun Nak municipality, 2011, according to good governance in Bang Mun Nak municipality, Bang Mun Nak District, Phichit Province.

Keywords: The opinion, Selling, Municipality, Good governance

* Student in Master of Public Administration Degree in New Public Management Program, Nakhon Sawan Rajabhat University, 2015, E-mail: sittimod@hotmail.co.th

** Lecturer in Faculty of Education in Nakhon Sawan Rajabhat University

บทนำ

สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ที่ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบมีอำนาจและหน้าที่จัดบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง รวมทั้งการบำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร การส่งเสริม การศึกษาอาชีพ การดำเนินการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ยากจน ผู้มีรายได้น้อย ให้มีโอกาสในการประกอบอาชีพที่สุจริต โดยยึดถือตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

จากสภาพการณ์ในปัจจุบันการจำหน่ายสินค้า ภายในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตรมีจำนวนเพิ่มขึ้นซึ่งมีหลักฐานการขอเช่าพื้นที่ การจำหน่ายสินค้าจากเทศบาลเมืองบางมูลนาก ซึ่งอีกข้อมูลหนึ่งที่ พบว่า การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะนั้น ทำให้เกิดอุบัติเหตุที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และยังมีปัญหาด้านการจราจร ปัญหาด้านสภาพแวดล้อม และทัศนียภาพเสื่อมโทรม ซึ่งเป็นปัญหาของสังคมส่งผลต่อการพัฒนาประเทศปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาที่สำคัญต่อประชาชนจำนวนมาก หากไม่แก้ไขหรือปรับปรุงจะทำให้กลายเป็นปัญหาที่ยากต่อการพัฒนาเทศบาลเมืองบางมูลนาก (เทศบาลเมืองบางมูลนาก, 2555: 37)

ถึงแม้ว่าการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ เป็นสิทธิส่วนบุคคลแต่หากไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้กลับสร้างปัญหาและก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลอื่น ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามสิทธิส่วนบุคคลซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 28 ได้ระบุถึงสิทธิของบุคคลว่าบุคคลย่อมใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่ควร ไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น ๆ ฉะนั้นการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะจึงเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่พึงกระทำได้ แต่การจำหน่ายนั้นจะต้องไม่ก่อให้เกิด หรือทำให้บุคคลอื่นได้รับความเดือดร้อน รำคาญ หรือสร้างปัญหาให้เกิดขึ้น ซึ่งเทศบาลเมืองบางมูลนากได้ตระหนักถึงการบริหารและการพัฒนาเทศบาลตามทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 ซึ่งได้เน้นในเรื่องของการบริหารจัดการที่ดี มีความเป็นธรรม ความโปร่งใส การมีส่วนร่วม สามารถตรวจสอบได้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good governance)

ด้วยเหตุที่ธรรมาภิบาลมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการปฏิบัติงานให้มีคุณธรรม จริยธรรม และประสิทธิภาพ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่องการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ.2554 ของผู้ประกอบการค้าตามหลักธรรมาภิบาล ในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร เพื่อให้การบริหารงานของเทศบาลเมืองบางมูลนากมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าบริเวณตลาดสดที่มีต่อการใช้ระเบียบของเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาล ในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าบริเวณตลาดสดต่อการใช้ระเบียบของเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาล ในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และลักษณะร้านจำหน่ายสินค้า

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล

แนวคิดของหลักธรรมาภิบาล ประกอบการวิจัยในครั้งนี้ มีเนื้อหาสาระหลัก 4 ประการคือ

1. ความหมายของธรรมาภิบาล
2. ที่มาของแนวคิดธรรมาภิบาล
3. องค์ประกอบหลักของธรรมาภิบาล
4. วิธีการและเป้าหมายของธรรมาภิบาลของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นซึ่งจะได้นำเสนอเรียงตามลำดับ ดังนี้

ความหมายของธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาล หมายถึง ลักษณะของการบริหารจัดการบ้านเมืองด้วยความเป็นธรรม มีการเคารพสิทธิของผู้นพลเมืองอย่างเสมอกัน ลักษณะการทำงานจะต้องมีความโปร่งใส ความรับผิดชอบ สามารถถูกตรวจสอบได้ธรรมาภิบาลจึงมีลักษณะของการใช้อำนาจในการจัดการ ทรัพยากรทางสังคม และเศรษฐกิจของประเทศเพื่อการพัฒนา

แนวคิดธรรมาภิบาลในประเทศไทย

ประเทศไทยนั้นเป็นอีกประเทศหนึ่งซึ่งได้รับเอาแนวคิดนั้นเข้ามาปฏิบัติ และมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างหลากหลายในกระบวนการและวิธีปฏิบัติที่จะมุ่งไปสู่วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ สภาวะพหุวิฤตทางเศรษฐกิจ มีการบริหารและการจัดการบ้านเมืองที่ดี ชุมชน และสังคมในทุกระดับเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้และเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งมุ่งสู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

องค์ประกอบหลักของธรรมาภิบาล

สุจิต นิมิตกุล (2543: 16-21) กล่าวว่า องค์ประกอบในการเสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีของกระทรวงมหาดไทยอย่างน้อย 11 ประการ คือ

1. การมีส่วนร่วม
2. ความยั่งยืน
3. ประชาชนมีความรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ชอบธรรม
4. มีความโปร่งใส
5. ส่งเสริมความเป็นธรรม
6. มีความสามารถที่จะพัฒนาทรัพยากรและวิชาการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี
7. ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศ
8. การอดทนอดกลั้น
9. การดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล
10. ความรับผิดชอบ
11. การเป็นผู้กำกับดูแล

อริย์รัช แก้วเกาะสะบ้า (2548: 105-106) ที่กล่าวว่า ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย หลักความโปร่งใส, หลักนิติธรรม, หลักความรับผิดชอบต่อสังคม, หลักความเสมอภาค, หลักคุณธรรม, หลักความคุ้มค่า และหลักการมีส่วนร่วม

หลักธรรมาภิบาลที่นำมาใช้ในประเทศไทย

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีที่นำมาใช้ในประเทศไทย มี 10 องค์ประกอบดังนี้

1. หลักประสิทธิภาพ
2. หลักประสิทธิภาพ
3. หลักการตอบสนอง
4. หลักการรับผิดชอบต่อสังคม
5. หลักความโปร่งใส
6. หลักการมีส่วนร่วม
7. หลักการกระจายอำนาจ
8. หลักนิติธรรม
9. หลักความเสมอภาค
10. หลักมุ่งเน้นฉันทามติ

จากการศึกษาองค์ประกอบหลักของธรรมาภิบาลข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าองค์ประกอบหลักของหลักธรรมาภิบาล มีด้วยกันทั้งหมด 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1. หลักความโปร่งใส
2. หลักนิติธรรม
3. หลักความรับผิดชอบ
4. หลักความเสมอภาค
5. หลักคุณธรรม และ
6. หลักการมีส่วนร่วม

ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวนี้ เป็นเพียงองค์ประกอบพื้นฐานหรือเป็นองค์ประกอบที่เรียกว่า องค์ประกอบร่วม ที่ก่อให้เกิดความเป็นธรรมาภิบาลในสังคม ซึ่งองค์ประกอบที่กำหนดนี้สามารถกำหนดเพิ่มหรือลดลงได้ตามความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาจะนำองค์ประกอบหลักที่มีความสำคัญและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะศึกษา โดยการใช้หลักธรรมาภิบาล 4 หลัก ซึ่งประกอบด้วย 1) หลักความโปร่งใส 2) หลักคุณธรรม 3) หลักความรับผิดชอบ และ 4) หลักการมีส่วนร่วม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการค้าที่ทำการค้าในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร จำนวนทั้งหมด 125 ราย ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเป็นเวลาทั้งสิ้น 2 เดือน คือระหว่างเดือนกรกฎาคม-เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2557

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าที่มีต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาล มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2554: 121) ได้แก่ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการตรวจสอบเครื่องมือผู้วิจัย ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 40 ข้อ ศึกษาค้นคว้า แนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามที่จะใช้ในการศึกษาแล้วขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแบบสอบถามในขั้นต้น

3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับโครงสร้างของแบบสอบถามที่กำหนดไว้แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

4. ตรวจสอบความตรงของแบบสอบถาม โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of item objective congruence: IOC) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 116) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ประกอบการค้าในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.81

6. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ เพื่อใช้เป็นแบบสอบถามในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากแบบสอบถามทั้งหมด 125 ชุด ได้รับคืนกลับมาจำนวน 125 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ดำเนินการวิเคราะห์ระดับการใช้ความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักทฤษฎีบท ในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) t-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One-way ANOVA) และวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วย (Multiple comparison) วิธีการของเชฟเฟ

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554ตามหลักธรรมาภิบาล ในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร โดยภาพรวมและรายด้าน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. หลักความโปร่งใส	3.76	0.55	มาก	1
2. หลักคุณธรรม	3.61	0.51	มาก	2
4. หลักความรับผิดชอบ	3.52	0.57	มาก	3
5. หลักการมีส่วนร่วม	3.36	0.57	ปานกลาง	4
ภาพรวม	3.56	0.47	มาก	

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาล ในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าหลักความโปร่งใสอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.55) รองลงมาคือ ด้านหลักคุณธรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.51) ด้านหลักความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.57) และ ด้านหลักการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = 0.57) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาล จำแนกตามเพศ

รายการ	ชาย		หญิง		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. หลักความโปร่งใส	3.77	0.60	3.73	0.50	0.37	0.58
2. หลักคุณธรรม	3.61	0.48	3.30	0.56	0.07	0.35
3. หลักความรับผิดชอบ	3.56	0.53	3.45	0.62	1.02	0.55
4. หลักการมีส่วนร่วม	3.44	0.62	3.26	0.48	1.71	0.17
รวม	3.59	0.48	3.51	0.47	0.95	0.84

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ประกอบการค้าที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาลทั้งภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบ ตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาล จำแนกตามอายุ

รายการ	อายุ	\bar{X}	S.D	F	P
1. หลักความโปร่งใส	ต่ำกว่า 20 ปี	4.06	0.65	4.53	0.00*
	20-30 ปี	3.56	0.22		
	31-40 ปี	4.02	0.56		
	41-50 ปี	5.56	0.50		
	มากกว่า 50 ปี	3.66	0.55		
2. หลักคุณธรรม	ต่ำกว่า 20 ปี	4.08	0.73	1.04	0.38
	20-30 ปี	3.50	0.12		
	31-40 ปี	3.64	0.53		
	41-50 ปี	3.58	0.51		
	มากกว่า 50 ปี	3.57	0.54		
3. หลักความรับผิดชอบ	ต่ำกว่า 20 ปี	4.00	0.66	5.02	0.00*
	20-30 ปี	3.65	0.38		
	31-40 ปี	3.76	0.41		
	41-50 ปี	3.31	0.63		
	มากกว่า 50 ปี	3.36	0.58		
4. หลักการมีส่วนร่วม	ต่ำกว่า 20 ปี	3.65	0.35	2.83	0.02*
	20-30 ปี	3.27	0.28		
	31-40 ปี	3.54	0.48		
	41-50 ปี	3.42	0.71		
	มากกว่า 50 ปี	3.15	0.55		
รวม	ต่ำกว่า 20 ปี	3.95	0.50	3.37	0.01*
	20-30 ปี	3.49	0.17		
	31-40ปี	3.74	0.41		
	41-50 ปี	3.47	0.50		
	มากกว่า 50 ปี	3.44	0.49		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ประกอบการค้าที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเปรียบเทียบรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้ประกอบการค้าที่มีอายุ 31-40 ปี มีความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาลมากกว่า ผู้ประกอบการค้าที่มีอายุ 41-50 ปี หลักความรับผิดชอบ จำนวน 2 คู่ คือ ผู้ประกอบการค้าที่มีอายุ 31-40 ปี มีความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาลมากกว่า ผู้ประกอบการค้าที่มีอายุ 41-50 ปี และ มากกว่า 50 ปี

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนากว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบ ตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาล จำแนกตามระดับการศึกษา

รายการ	ระดับการศึกษา	\bar{X}	S.D	F	P
1. หลักความโปร่งใส	ประถมศึกษา มัธยมศึกษาหรือ ปวช. และปวส.	3.69	0.49	1.81	0.16
	ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี	3.91	0.69		
		3.79	0.56		
2. หลักคุณธรรม	ประถมศึกษา	3.58	0.51	2.48	0.08
	มัธยมศึกษาหรือ ปวช. และปวส.	3.77	0.53		
	ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี	3.43	0.44		
3. หลักความรับผิดชอบ	ประถมศึกษา	3.52	0.59	0.32	0.72
	มัธยมศึกษาหรือ ปวช. และปวส.	3.55	0.55		
	ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี	3.41	0.53		
4. หลักการมีส่วนร่วม	ประถมศึกษา	3.30	0.54	1.62	0.20
	มัธยมศึกษาหรือ ปวช. และปวส.	3.52	0.65		
	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า ปริญญาตรี	3.38	0.52		
รวม	ประถมศึกษา	3.52	0.44	1.45	0.23
	มัธยมศึกษาหรือ ปวช. และปวส.	3.69	0.54		
	ปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี	3.50	0.45		

จากตารางที่ 4 ผู้ประกอบการค้าที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาลไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาล จำแนกตามลักษณะร้านจำหน่ายสินค้า

รายการ	ลักษณะร้านจำหน่ายสินค้า	\bar{X}	S.D.	F	P
1.หลักความโปร่งใส	หาบแร่	3.73	0.48	0.03	0.96
	แผงลอย	3.76	0.67		
	ร้านจำหน่ายของชำ	3.77	0.50		
2.หลักคุณธรรม	หาบแร่	3.68	0.44	0.74	0.47
	แผงลอย	3.62	0.56		
	ร้านจำหน่ายของชำ	3.54	0.53		
3.หลักความรับผิดชอบ	หาบแร่	3.68	0.46	0.269	0.07
	แผงลอย	3.38	0.64		
	ร้านจำหน่ายของชำ	3.50	0.56		
4.หลักการมีส่วนร่วม	หาบแร่	3.51	0.52	1.78	0.17
	แผงลอย	3.32	0.61		
	ร้านจำหน่ายของชำ	3.28	0.57		
รวม	หาบแร่	3.65	0.39	0.95	0.38
	แผงลอย	3.52	0.54		
	ร้านจำหน่ายของชำ	3.53	0.46		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ประกอบการค้าที่มีลักษณะร้านจำหน่ายสินค้าที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาลไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ของผู้ประกอบการค้า ตามหลักธรรมาภิบาล ในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตรนั้น โดยในภาพรวมอยู่ในระดับ

มาก เมื่อจำแนกตามตัวแปรตาม พบว่า หลักความโปร่งใส มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ หลักคุณธรรม หลักความรับผิดชอบ และหลักการมีส่วนร่วม ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียด ในแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 หลักความโปร่งใส โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การพิจารณาให้ผู้จำหน่ายสินค้าเข้าจำหน่ายสินค้ามีกระบวนการที่โปร่งใส รองลงมาคือ เทศบาล จะแจ้งหรือประกาศให้ผู้จำหน่ายสินค้าทราบด้วยความโปร่งใส เมื่อเทศบาลเห็นว่ามี ความจำเป็น จะต้องจัดการเกี่ยวกับบริเวณที่ตั้งขายสินค้ารอบตลาดสด และเทศบาลมีการใช้มาตรการการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนากด้วยความโปร่งใส

1.2 หลักคุณธรรม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยการดำเนินการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้ประกอบการด้วยความเป็นธรรมตามนโยบายและขั้นตอนตามกฎหมาย รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่มีการรับเรื่องราวร้องทุกข์ด้วยความเป็นธรรม และการรับสิทธิใน ที่วางสินค้าคืนเมื่อพบว่ามี การนำที่วางสินค้าไปหาผลประโยชน์

1.3 หลักความรับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เจ้าหน้าที่มีความรับผิดชอบในด้านการบริการแก่ผู้จำหน่ายสินค้า ที่ต้องการคำแนะนำ ปรับปรุง แก้ไข เกี่ยวกับการประกอบ ปรุง หรือผลิตอาหาร สิ่งปลูกชยะมูลฝอย อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่มีจิตสำนึกในการปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบต่อการกระทำของตน และเจ้าหน้าที่มีความ รับผิดชอบในการตรวจสอบที่วางสินค้าเพื่อไม่ให้ผู้ประกอบการค้า นำที่วางสินค้าไปหาผลประโยชน์ หลักการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การให้ผู้ประกอบการ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามระเบียบการจำหน่ายสินค้า รองลงมาคือ การให้ผู้จำหน่ายสินค้ามีส่วนร่วม ในการอำนวยความสะดวก เมื่อมีความจำเป็นจะต้องจัดการเกี่ยวกับบริเวณที่ตั้งของสินค้ารอบตลาดสด และการให้ผู้จำหน่ายสินค้ามีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามมาตรการการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้า

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมือง บางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตาม หลักธรรมาภิบาล ในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และลักษณะร้านจำหน่ายสินค้า พบว่า ผู้ประกอบการค้าที่มีระดับการศึกษา และ ลักษณะร้านจำหน่ายสินค้าที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลัก ธรรมาภิบาล ไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ประกอบการค้าที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้

ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาล แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. หลักความโปร่งใส โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การให้ผู้จำหน่ายสินค้าเข้าจำหน่ายสินค้ามีกระบวนการที่โปร่งใส อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเจ้าหน้าที่ของเทศบาลได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสในการพิจารณาให้ผู้จำหน่ายสินค้าเข้าจำหน่ายสินค้ามีกระบวนการที่โปร่งใส ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความรู้สึกสบายใจ และเกิดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานของเทศบาลว่าสามารถนำหลักธรรมาภิบาลมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อประชาชนผู้ใช้บริการของเทศบาลเมืองบางมูลนากต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจาตุรงค์ ไชยเวช (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้เช่าพื้นที่ของ อาคารพันธุ์ทิพย์พลาซ่า เชียงใหม่ พบว่า ผู้เช่าพื้นที่อาคารพันธุ์ทิพย์พลาซ่าเชียงใหม่มีความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมากที่สุดคืออนุภาคกลางของศูนย์ฯ มีความซื่อสัตย์

2. หลักคุณธรรม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การดำเนินการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อประกอบการด้วยความเป็นธรรมตามนโยบายและขั้นตอนตามกฎหมาย อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล หัวใจที่สำคัญประการหนึ่งคือหลักธรรมาภิบาล ซึ่งเจ้าหน้าที่จะต้องมีการยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม สนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองและมีความซื่อสัตย์ ประหยัด อุดหนุน มีระเบียบวินัย ทำงานด้วยความถูกต้องและดีงามซึ่งจะส่งผลดีต่อองค์กรและประชาชนผู้ใช้บริการต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปราณี ดันประยูร (2551) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการตลาดนัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พบว่า ผู้จำหน่ายสินค้าเข้ามาจำหน่ายสินค้าในตลาดโดยติดต่อก่อนอนุญาตโดยตรงกับมหาวิทยาลัย

3. หลักความรับผิดชอบ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบในด้านการบริการแก่ผู้จำหน่ายสินค้า ที่ต้องการคำแนะนำ ปรับปรุง แก้ไขเกี่ยวกับการประกอบ ปรุง หรือผลิตอาหาร สิ่งปลูกชยะมูลฝอย อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเจ้าหน้าที่ต้องเป็นแบบอย่างในการให้บริการแก่ประชาชนในทุกระดับ และมีความรับผิดชอบในการดำเนินการต่าง ๆ ตามหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ประกอบการค้าได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบการจำหน่ายสินค้าอย่างเคร่งครัด เพื่อที่การใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ.2554 ตามหลักธรรมาภิบาลจะเป็นมาตรฐานให้แก่

หน่วยงานต่าง ๆ ได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงาน ผู้ประกอบการค้า และประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพรณิฉัย นิติโรจน์ (2550) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการจัดระเบียบหาบเร่ แผงลอย กรุงเทพมหานคร พบว่า ผลของการนำนโยบายการจัดระเบียบหาบเร่ แผงลอยกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยตัวชี้วัด คือ 1) ด้านความเป็นระเบียบ 2) ด้านความสะอาด 3) ด้านความสวยงาม และ 4) ด้านความสมประโยชน์

4. หลักการมีส่วนร่วม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามระเบียบการจำหน่ายสินค้า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ประกอบการเห็นถึงความสำคัญของความร่วมมือ ร่วมใจในการปฏิบัติตามระเบียบการจำหน่ายสินค้า เพื่อให้การปฏิบัติตามระเบียบการจำหน่ายสินค้ามีความถูกต้องและสามารถนำไปใช้เป็นมาตรฐานในการจำหน่ายสินค้าของเทศบาลเมืองบางมูลนาก ซึ่งสอดคล้องกับพรณิฉัย นิติโรจน์ (2550) การศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการจัดระเบียบหาบเร่แผงลอยกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติ พบว่า ผู้ค้า ผู้ซื้อ และผู้ใช้ทางเท้า ประกอบด้วยตัวชี้วัดคือ ความต้องการ การยอมรับ และการมีส่วนร่วม

5. ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการค้าที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมือง บางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมชาติแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการค้ามีอายุอยู่ในช่วงตั้งแต่ต่ำกว่า 20 ปี, 20-30 ปี, 31-40 ปี, 41-50 ปี และมากกว่า 50 ปีส่งผลให้เจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลจะมีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Oskamp (1977: 119) ซึ่งได้สรุปว่า ปัจจัยที่ทำให้ความคิดเห็น โดยปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกายนั้นจะมีผลต่อระดับ ความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษา เจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ ได้ปัจจัยด้านร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการให้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก อาจเป็นเพราะว่าในการประกอบการค้าส่วนใหญ่จะมีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป และส่วนมาก จบการศึกษาระดับประถมศึกษา อาจไม่มีความเข้าใจต่อการใช้ระเบียบฯ ของเทศบาล จึงทำให้มีความเห็นแตกต่างกันไปกับผู้ประกอบการค้าที่มีช่วงอายุอื่น และมีระดับการศึกษาในระดับที่สูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิชาติ แสนจันทร์ (2552) ที่ทำการศึกษาคำคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดต่อมาตรการในการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยพบว่า ผู้ประกอบการค้าในช่วงอายุที่ต่างกัน และระดับการศึกษาที่ต่างกันนั้น มีความคิดเห็นและความเข้าใจต่อการใช้ระเบียบฯ แตกต่างกัน อีกทั้งความเข้มงวดในการบังคับใช้

ระเบียบ กฎหมายของเทศบาลในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ทำให้ผู้ประกอบการค้าไม่เห็นด้วย และไม่ปฏิบัติตามระเบียบ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงข้อมูลหลายประการที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง วางแผนดำเนินการต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เทศบาลเมืองบางมูลนาก ควรมีการกำหนดเป็นนโยบายสำคัญเพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ การใช้ระเบียบ และกำหนดมาตรการการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะภายในเขตเทศบาลโดยตรงทุกระดับและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. เทศบาลเมืองบางมูลนากควรมีการส่งเสริมและรณรงค์ในเรื่องบทบาทสิทธิหน้าที่ของประชาชนภายในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก ตลอดจนบทบาทในการกำหนดแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและการแสดงความคิดเห็นตามหลักรัฐธรรมนูญ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องในขณะเดียวกันควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไป ผู้ประกอบการค้า ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้ทราบถึงบทบาทสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

2. เทศบาลเมืองบางมูลนากเผยแพร่ผลการศึกษาให้กับประชาชนทั่วไปภายในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนากเพื่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก

3. นำเสนอข้อมูลให้กับผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของเทศบาลเมืองบางมูลนากเพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนากต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้าบริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบ เรื่อง การใช้ระเบียบเทศบาลเมืองบางมูลนาก ว่าด้วยการเข้าจำหน่ายสินค้า บริเวณรอบตลาดสดเทศบาลเมืองบางมูลนาก พ.ศ. 2554 ตามหลักธรรมาภิบาลในเขตเทศบาลเมืองบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตรกับเทศบาลในเขตเทศบาลอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- จาดรงค์ ไชยเวช. (2551). ความพึงพอใจของผู้เข้าพื้นที่ของ อาคารพันธุ์ทิพย์พลาซ่า เชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- เทศบาลเมืองบางมูลนาก. (2550). เทศบัญญัติ เทศบาลเมืองบาง มูลนาก ว่าด้วย การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.2550.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปราณี ดันประยูร. (2551). การจัดระเบียบหาบเร่-แผงลอย ของฝ่ายเทศกิจ สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : เพียร์สัน เอ็ด.
- พรณิลัย นิตโรจน์. (2550). ความพึงพอใจของลูกค้าต่อบริการส่วนประสมการตลาดบริการร้านบ้านไร่กาแฟในกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: เจริญผล.
- สุดจิต นิमितกุล. (2543). กระทรวงมหาดไทยกับการบริหารจัดการที่ดี: การปกครองที่ดี (*Good Governance*). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ปพิชการพิมพ์.
- สุทธิชาติ แสนจันทร์. (2552). การศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดต่อมาตรการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด. การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- อริย์รัช แก้วเกาะสะบ้า. (2548). ธรรมาภิบาลกับหลักสิทธิเสรีภาพในรัฐธรรมนูญ. *รัฐศาสตร์*, 53(10), 107-108.
- Oskamp, S. (1977). *Attitude theory and opinion*. New Jersey: Prentice-Hall.
